

tale, som han tidligere har fundet det hensigtsmæssigt for sig at være Deltager i. Det vil da sige, at den vedkommende først i 10 Aar har været beskyttet ved denne Aftale, som han har været Deltager i, og nu beskyttes han, fordi han pludselig finder det hensigtsmæssigt for sig at træde ud af den. Samfundet har legaliseret de 10 Aars skadelige Virksomhed. Jeg tror ikke, det er den Maade, hvorpaa man i Virkeligheden kan komme saadanne skadelige Forhold til Livs.

Det andet Forhold, som dette Lovforslag omhandler, er Spørgsmaalet om Misbrug under Organisationskrigen, og naar man nu har hørt Talere her i dette høje Ting og har hørt dem de sidste Aar, vil man vide, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har peget paa visse Forhold indenfor Arbejdsgivernes Kreds, idet de har forfulgt ved Boykotning, økonomisk og personligt, en Arbejdsgiver, om hvilken det ærede Medlem mente, at hans Fremgangsmaade ikke fortjente en saadan Behandling; han var forstandig, han virkede paa nyttig Maade, men den vedkommende Arbejdsgiverforening forfulgte ham paa den og den angivne Maade. Og det ærede Medlem Hr. Pinstrup har mangfoldige Gange nævnt, at der under Organisationsstriden er opstaaet Tilfælde fra Arbejdernes Side, som har været i høj Grad utiltalende, krænkende, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er i øvrigt ogsaa villig til at indrømme, at saadanne forefalder, ligesom det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger, at han er klar over, at der indenfor Arbejdsgivervirksomheden forefalder Misbrug, som det gælder om at komme til Livs. Dette vil altsaa sige, at det erkendes fra alle Sider, at der under Organisationsstriden sker Misbrug af den Art, som omhandles i § 3. Fra alle Sider er man enig om, at det er uheldige Udslag af Krigen, og at saadanne bør forhindres.

Spørgsmaalet er da, om den Maade, hvorpaa Paragraffen behandler dette Forhold, er formaalstjenlig. Jeg maa mene, at Formuleringen af denne Paragraf er af en saadan Art, at Bestemmelsen vil komme til at virke i høj Grad ulige. Der vil være mangfoldige Former af Boykotning, personlig og økonomisk Forfølgelse, som man aldrig vil kunne opspore og konstatere paa en saadan Maade, at man vil kunne ramme dem efter denne Lov, og disse personlige, økonomiske Boykottingsforfølgelser vil kunne være lige saa virkningsfulde som de, som man vil kunne konstatere og ramme. Det er nævnt under en Udvalgsbehandling,

hvad f. Eks. en svagt stillet, men i Udvikling værende Organisation af Løntagere kan være udsat for, naar et af dens Medlemmer søger Tjeneste hos en Løngiver. Saa vil den vedkommende modtage hans Ansøgning, han vil forhandle med ham, og rent en passant vil han sige til ham: Er De Medlem af den Organisation af Løntagerne, som findes indenfor Deres Erhverv, og saa vil Manden svare Sandheden, at han er det, hvorefter den anden vil tage venligt Afsked med ham og sige, at han skal se paa hans Ansøgning og derefter afgøre Spørgsmaalet; men saa vil han ikke antage ham, og der kan bestaa hemmelige Aftaler mellem alle de løngivende i dette Fag om, at saadan vil de stille sig overfor dem, der søger Stilling hos dem.

Det er en faktisk Boykotning, som hindrer de vedkommende i at faa Erhverv, og som rammer noget andet, som man ogsaa erkender for at være nyttigt her i Samfundet, nemlig Foreningsfriheden, idet den faktisk forhindrer de vedkommende i at træde ind i den Organisation, de ønsker at være i, hvis de vil kunne opnaa indenfor rimelig Frist Arbejde; den vil altsaa ogsaa være en Hindring for deres Foreningsfrihed. Med andre Ord: Hvis man samtidig skulde behandle disse Spørgsmaal, maatte man tillige lade Forslaget være ikke blot et Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, men ogsaa for Foreningsfriheden.

Men naar man saaledes maa erkende, at Forslaget meget let vil kunne virke ulige og navnlig overfor den svagere Part i de Aftaler, der her er Tale om, og naar denne Lovparagraf jo ogsaa omhandler de Pris- og Arbejdsaftaler, som finder Sted mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og ikke blot de i § 1 omtalte kollektive Aftaler, saa tror jeg, at den eneste Vej frem her vil være at undersøge, om der er visse bestemte Former, som Striden mellem Organisationerne har taget, og om der er visse bestemte Midler, der anvendes under denne Organisationskrig, og som man fra de forskellige Sider er enig om at fordømme, og saa gøre disse ulovlige. Adskillige af dem er blevet ulovlige i Tidens Løb ved, at der er afsagt Domme, som har erklæret, at de strider mod Samfundets Retstilstand; og saa er de gaaet ud af Brug. Men der bestaar maaske endnu visse andre — der er nævnt Eksempler herpaa under Debatten om disse Lovforslag —, som endnu ikke har været Genstand for Paatale og Dom, og hvor det maaske altsaa kunde være nyttigt at paapege bestemte Misbrug og gøre disse ulovlige. Det vil vise sig, om man kan naa til et saadant Resultat ved For-